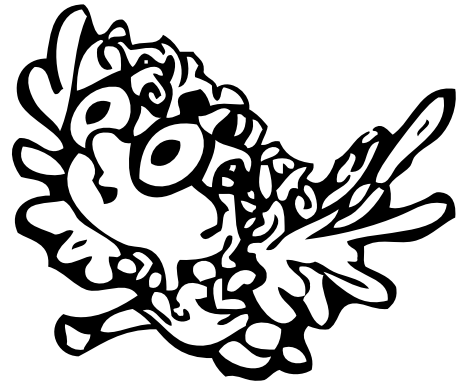

МОЛИТВА ЗА РІК ВСЕСВІТУ

Щиро сповідую душевну релігію.

Мій подарунок – всесвіт на чистому аркуші паперу. Повір, що всесвіт має душу – і почуєш голос Бога, розповідь про творення всього суцього.

2016 рік буде роком всесвіту.

Ми споконвіку віруємо у єдність ідеального з матеріальним. Універсальний всесвіт – це душа, людина в центрі буття. Я продовжую себе до нескінченності, до ідеалу людяності, ім'я якого – Бог. Цей ідеал універсальної людини єдиний і спільний для кожної душі. Тому традиція людяності лежить в основі всіх світоглядів та релігій всього людства всесвіту.

Все суще – творіння Боже, все добре – воля Божа. Кожна людина єдина з Богом, кожна людина є власним творцем, господарем і господом, а також вищим суддею собі. Кожна моя думка, слово, вчинок – молитва. Бог відповідає на кожну молитву одкровенням вірних висновків та наслідків. Добрі молитви винагороджуються, душевне право поєднує бажане з можливим. Злі молитви караються, тож не просіть Бога благословити пусті й гріховні привілеї, завойовані нехтувачами святого душевного права.

Марно скаржитися на жорстокість Бога – оскільки Бог не жорстокий, але цілком вільний від зла. Кара не від Бога, а від недосконалості всесвіту. Людина відповідає перед Богом за удосконалення всесвіту. У творенні добра та боротьбі зі злом людина створює себе як всесвіт навколо себе, як нагороду собі. Дозволяючи собі гріхи, людина сама карає себе, порушуючи моральний закон володіння собою, втрачає свій всесвіт та страждає від суперечності між недосконалим тілом і досконалою душею, від втрати влади над собою. Тому для розвитку слід керуватися логікою добра, але для боротьби зі злом розуміти логіку зла і спілкуватися зі всесвітом його мовою, шукаючи порозуміння та згоди із кожним одушевленим проявом буття.

Людині-людству не варто засмічувати хулою безперервний діалог з собою як всесвітом, як досконалим початком Бога. Людські думки та ідеї мають об'єднувати буття, а не мотивувати безглузду агресію проти себе у жадібності та безглузду агресію проти інших у гордині. Я є ми і ми є я. Людство є однією людиною, душевною спільнотою вільнодумців та віруючих. Кожному є місце під сонцем. Світло істини в кожній особі.

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень “Ідеаліст” (“Идеалист”, “Idealist”)

№ 23 (85) 16 грудня 2015 Року Енергії

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та
суверенітету особистості; відкрите вираження і
вільне поширення релігійних переконань
віруючими громадянами віросповідання (релігії)
Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь
одкровенень; реалізація прав на свободу слова,
світогляду і віросповідання, на інформацію;
критика і подолання дискримінації за ознакою
масовості (колективності) та інших видів
протиправної дискримінації; захист і розвиток
вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і
громадянина, суспільного блага, соціальних
цінностей, істини, віри, добра, відповідальності
перед Богом, народом, власною совістю,
здорового глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

НОВОРІЧНИЙ ДАР

Всесвіт, реальність якого викликає скарги – підлягає удосконаленню. Кожну скаргу слід розглянути. Кожне добре бажання слід здійснити, від кожного поганого бажання слід відмовитися. Добре те, що утверджує найвищу цінність людини. Погане все, що принижує людину.

Всеосяжна людина, безмежна у просторі та часі, є одушевленим всесвітом. Єдність внутрішнього та зовнішнього світу людини, сполука рівних особистості та спільності є універсальним всесвітом, який належить людині. У священному писанні читаємо таку притчу: коли всесвіт спав у колісці вічності, Бог торкнувся його, і всесвіт заговорив. Це означає, що місія людини пробуджувати всесвіт добрим словом та добрим ділом, щоб всесвіт став досконалим, як втілення слова Божого.

Всесвіт, все нескінченне суще належить людям. Совість та натхнення допоможе кожній людині створити навколо себе власний щасливий всесвіт. Творенням добра людина розвиває всесвіт, починаючи з себе.

ЦІЛІ ТА ОРІЄНТИРИ РОКУ ВСЕСВІТУ

Утверджуючи найвищу цінність людини і цим реалізуючи волю Бога, у 2016 Році Всесвіту Українська Душевна спільнота пропонує віруючим керуватися такими цілями та орієнтирами: одушевлення всесвіту; оволодіння всесвітом; всесвітнє одкровення.

Одушевлення всесвіту

Я починаю всесвіт з власної душі.

Я творю цінність та чисельність душі у душевних спільнотах.

Я еднаюся з Богом як всеосяжною душею, ідеальною людиною.

Оволодіння всесвітом

Я творю всесвіт своєю доброю волею.

Я удосконалюю всесвіт всупереч всім гріхам.

Я володію всесвітом у згоді з кожною душею та Богом як єдністю всіх людських душ.

Всесвітнє одкровення

Я спілкуюся з людяним всесвітом без меж.

Я представляю людство Бога в кожному місці всесвіту.

Я продовжую вічну людяність всесвіту.

От рік минув. От рік настав.

Що б вам подарувати?

Пишу листа.

Мій адресат – не дядько бородатий, бо маю бороду і сам.

Гостинців я не прошу, бо рік енергії нам дав і радості, і грошей.

Рік всесвіту наступний теж очікувано плідний.

Та людяність не має меж.

Я хочу світ без бідних.

Щоб всі належали собі. Щоб кожен розвивався.

Усе умів, творив, радів, опанував реальність.

Щоб доля катом не була, а стала би душею.

Господарка своїм ділам – не раб у злиднів й розкошей.

Багатий, хто не має скарг, хто здійснює бажання.

А бідний заздрить, що цей дар йому згори не даний.

Жаліється: жорстокий світ! І сам когось обділить. І все одно йому болить: чому не багатію?! Не думає – бо то «дурні думками багатіють». Б'є головою по стіні, в очах уже темніє. Все дороге йому – стіна, споруджена з любов'ю. Чому у ній нема вікна для світла? Для нового? Чому у ній нема дверей і виходу немає? Все, що ховається за нею – скарги на реальність!

Така стіна у всіх була. І я був полоненим. На волю думка шлях знайшла. Я збагативсь натхненням. Одразу стіну переріс, переступив до щастя.

Ти думати лише навчись – і покидаєш яслі!

Для думки не існує стін: сім'я, робота, нація, і небо, й гроші, сотні істин, час – переступається!

І перший крок у новий рік, до вічного блаженства – статут з п'ятьох думок простих, мій подарунок чесний.

По-перше, все буття – це ти. Приймай усе, як бажане.

Коли не можеш прийняти – по-друге, гріх оскаржуй.

По-третє, скарги розглядай. Спасай себе та інших. Згори вказівки не чекай. Будь покликком горішнім.

Піднесення долає гріх, а у житті безгрішному бажання, по-четверте, всіх нарешті будуть здійснені.

По-п'яте, хто бажає гріх – ніщо тих не спасає. Хай вб'ються в битві проти всіх, як вже бажають зайвого.

Багатство в мудрості, в думках. Бездумні тільки дурні.

Ці п'ять думок – великий скарб. Не знехтуй. Користуйся.

От рік минув. От рік настав. Приймай у дар ідею, що стала темою листа – рік буде кращим з нею. Створи комісію, розглянь всі скарги на реальність і в світі здійснених бажань знайдеш безмежну радість.

<https://sites.google.com/site/claimreality/>

Статут комісії зі скарг на реальність

1. Реальність така, як ми бажаємо.
2. Якщо реальність не така, бажаючі скаржаться на реальність.
3. Скарги на реальність розглядає комісія зі скарг на реальність у складі всіх, хто забажає, скликана ким завгодно.
4. В результаті розгляду скарги на реальність здійснюються бажання, пов'язані зі скаргою.
5. Бажання, не здійснені комісією зі скарг на реальність, можуть бути здійснені бажаючими самостійно під свою відповідальність.

Charter of the commission for complaints about reality

1. Reality is like we wish.
2. If reality isn't, those who wish may complain about reality.
3. Complaints about reality is considering by the commission for complaints about reality, composed of all who wish, convened by anyone.
4. Considering of complaints about reality takes as result granting of wishes, related to the complaint.
5. If wishes not granted by the commission for complaints about reality, those who wish may grant their wishes independently under their responsibility.

Устав комиссии по жалобам на реальность

1. Реальность такая, как мы хотим.
2. Если реальность не такая, желающие жалуются на реальность.
3. Жалобы на реальность рассматривает комиссия по жалобам на реальность в составе всех, кто пожелает, созванная кем угодно.
4. В результате рассмотрения жалобы на реальность осуществляются желания, связанные с жалобой.
5. Желания, не осуществленные комиссией по жалобам на реальность, могут быть осуществлены желающими самостоятельно под свою ответственность.

Релігійний
бюлетень
№ 23 (85)
16.12.2015

ЛЮДЯНА ВЛАДА І КІНЕЦЬ ПРИВІЛЕЇВ

Щастя кожної людини продовжує вічний розвиток людства.

Політика закінчується там, де починаються права людини. Це закон природи, непохитний, попри безліч спроб його переписати. Якщо влада ігнорує закон, ображені люди повстають під гаслом «влада – це ми».

Важливо розуміти, що таке гасло має реальне підґрунтя. Кожна людина має владу над собою, самостійно розпоряджається своїми правами та несе відповідальність за наслідки своїх рішень.

Здавалося б, політики давно зрозуміли цю просту істину. Зібралися в організації об'єднаних націй, затвердили загальну декларацію прав людини. Але і після цього не позбавилися ілюзій, наче людину можна прив'язати до нації ниточками та помикати нею, як маріонеткою.

Справді, міцними нитками зв'язує людину політика поділу людства на «своїх» та «чужих», насадження відчуття страху та залежності. Але нитки рвуться. Тим швидше, чим частіше за них смикають. Людина долає страх і вчиться бути самостійною.

Сьогодні ми є свідками болючого краху державницьких ілюзій. Людина переросла всі види державності, від ультрасучасного глобалізму до старої доброї сім'ї.

Майже всі прагнуть жити своїм розумом, тож шовінізм патріархів висміюється разом з первісно-общинними сімейними цінностями.

Майже всі прагнуть бути самозайнятими, тож ненависні потогонки експлуататорів розвільнюються разом з рабовласницькою етикою трудової повинності.

Майже всі в будь-якому місці прагнуть стояти на своєму, і ці самовільні анексії стрімко зменшують територію, окуповану феодално-геополітичним культом нації з його брехливою культурою, грабіжницькою економікою, принизливою благодійністю, корумпованою елітарністю та людськими жертвоприношеннями у війнах-договорнях понарошку «ворогуючих» лендлордів.

Майже всі прагнуть довіряти один одному, і чесне слово стає дорожчим за оманливий капітал.

Люди розумнішають, поодинокі здобувають владу над собою і разом ефективно користуються

своїми правами, перетворюючи на мотлох старі привілеї – ще вчора священні статуси глави сім'ї, майстра, володаря, фінансиста.

Цей процес неможливо зупинити. Щоб не бути зруйнованою, влада має відмовлятися від насильницької державності, монополізації життєвого простору, культури, економіки. Влада має еластично пристосовуватися до нових свобод, які відкрили для себе люди. Чим більш людяна держава, тим більше у неї шансів вижити – як мудра людина, володіючи собою, поважає також владу інших над собою і спрямовує свою агресію не на злам волі інших, а на відкриття для кожної людини і всього людства нових можливостей розвитку.

Найшвидше ламаються негнучкі держави, які століттями залякували людей карами за неслухняність і вчили, що людина створена державою для служіння державі в особі старших, вищих і тому подібних. Тероризм – природна кара за таку державність. Навіть втрачаючи людське обличчя, принижені вихованці цих держав не втрачають людську свободу волі. І стають бандитами, терористами, бо брехлива політизована державницька історія з дитинства готувала їх до агресивної війни та грабіжницьких революцій. Їм не подобається велика зла держава, і вони створюють свою маленьку злу державу, бо по-іншому не вміють будувати людські відносини. І вчать на власних помилках.

Трагічні наслідки безумств терору, коли кожен зі шкіри пнеться, аби його боялися – допомагають тим, хто вижив, не побоятися нарешті бути людьми. Людями, які мають сміливість визнати, що влада не завжди є благом.

Можна добросовісно користуватися правами, поважаючи права інших, а можна зловживати своїми правами в ущерб правам інших. Коли права ігноруються, виникають привілеї – схеми зловживання своїми правами, дешевий заміник добросовісного і розумного користування своїми правами.

Борці за привілеї тероризують інших людей насильством. Привілеї – ілюзія правових нігілістів, якою вони виправдовують війну проти чужих прав заради власного комфорту. Це жорстоке змагання з реальністю природних людських прав, яке триває до самознищення або зречення несправедливих привілеїв.

Ніяка боротьба з корупцією, ніякі війни, ніякі інші рецепти «очищення лав» «привілейованих класів» вже не врятують несправедливі привілеї, бо люди при звичаються жити своїм розумом та все активніше протидіють примусовому насадженню привілеїв, якими б «пристойними» та «героїчними» не видавалися на перший погляд деякі з таких привілеїв.

Переростаючи ілюзії привілеїв, добрі люди вчать і домовляються користуватися своїми правами без зловживань. Такий новий суспільний договір, в якому нема місця легітимному насильству та привілейованим месникам. На зміну старому баченню

людини як частини чогось більшого та завойовника величі приходить нове бачення: місія людини – у невинному збільшенні радості власного буття, невіддільної від відповідальності за збільшення радості буття всього людства.

Добрі люди житимуть добре, бо мають на те право. Злі – можуть залишити за собою привілеї знищувати себе, поки совість не підкаже стати добрими. Яким би не був ваш моральний вибір, це ваш вибір. Бо кожен має владу над собою. Таке природне право, що дозволяє кожній душі розвиватися, долаючи будь-які перешкоди.

СЕМЬ НЯНЕК ИГИЛА

Везде потеплело, и это не сказки. Глобальная склака войной разгорается. Лидеры все отжигают по-адски, а также по-детски на саммитах палятся.

Ищут виновного, тычут пальцами. Руки по локоть у каждого в нефти. Черное золото кровью разбавлено. Бойни жестокой случайные жертвы на Юзовской площади гибнут, в Париже, Осло, Нью-Йорке, Нью-Дели, Мадриде, в Стамбуле, Беслане и в Могадишо, в Найроби, в Лондоне и в Равалпинди.

Шахиды взрывают мозг джихадом. А мы дико мстим, бомбим. Нам страшно.

В сердце Земли расстреляли радость.

У человечества сорваны башни.

В пробках столпились автомобили. Сто лет, как машинам все мало бензина. С ними мы в пекло и прокатились. Душу продали за нефть из пустыни.

Наши принцессы с шайтаном спутались, и родился ассасин в гареме. Дочь поднебесной в шелка его кутала, ковбойка баюкала отпрыска-демона. А сибирячка учила розгами, а галичанка собой заслоняла. И молоком кормила саксонка. Темная брала под одеяло. Османка дарила чертенку игрушки. Хлопушки, машинки давали другие.

Бесенок пустыню доил послушно. Затем взбунтовался и стал ИГИЛОМ.

Ну, безголовым. Что тут такого? Семеро нянек, без глаза дитя. Раз ты ослеп, потеряешь и голову, всем угождая. Все нефти хотят! С месторождений гони оборванцев. Жадными вышками дюны насилуй. Кровь всех племен пускай проливается. Степи невинности лишились.

Можно без крови, но это дороже. Гибриды, электромобили – роскошь. Кому охота тесниться в метро, когда самый шик – медитировать в пробках?

У безголовых жизнь без медитаций.

Нет головы – так она не болит же!

И жмут плечами, и возмущаются тем, кто посмел быть на голову выше.

Пленников режут. Тешатся ложно: каждого схватим! Башка полетит!

А кто на войне башку не сложит? Не потеряет от страха, от жадности?..